

Rådmannen

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep.

0030 OSLO

Arkivkode	Vår ref.	Dykkar ref.	Dato
H43	08/2618 - 2 - HEMO	200804147	14.01.2009

HØYRING - FORSLAG OM LOVFESTING AV KRISESENTERTILBODET

Gol kommune er vertskommune for det samlede krisesentertilbudet i Hallingdalskommunene Hol, Ål, Hemsedal, Nes, Flå og Gol. Som vertskommune ønsker Gol kommune å gi en administrativ uttale til forslaget om lovfesting av krisesentertilbudet.

Departementet forslår at kommunene skal pålegges ansvar for et nærmere definert krisesentertilbud.

Administrative konsekvenser:

Departementet fremmer forslag om at ledere av krisesenter skal ha relevant høyere utdanning i helse- og sosialfag. Det opplyses at 50% av lederne ved krisesentrene i dag ikke har slik utdanning. I mindre kommuner har vi allerede erfaring med at det er en utfordring å rekruttere personer med riktig kompetanse. Dersom det blir stilt for strenge krav til at tilsatte ved krisesentrene skal ha en særskilt fagkompetanse vil det kunne medføre vansker med å få tilsatt personer i slike stillinger.

Dersom krisesentertilbudet lovfestes slik som foreslått vil dette medføre at kommunene påføres en ekstra ressursbelastning i forhold til å føre internkontroll med at krisesentertilbudet gis i tråd med de krav som er stilt i lov og forskrift. Dette har ikke bare en økonomisk konsekvens, men vil føre til behov for økt bemanning i kommunene. Denne økte belastningen må tas hensyn til ved beregningen av finansieringen av tilbudet.

Økonomiske konsekvenser:

Departementet vurderer det selv slik at dersom krisesentertilbudet blir en lovpålagt kommunal oppgave i tråd med lovutkastet vil dette føre til en samlet økning av utgiftene til drift av krisesentrene. Departementet foreslår at dagens finansieringsordning avvikles og at krisesentertilbudet finansieres gjennom rammetilskuddet. Departementet legger til grunn at dette gir samsvar mellom faglig og finansielt ansvar. Det er viktig for kommunene at vi selv styrer tjenesteproduksjonen, og at hvilke tiltak som skal prioriteres avgjøres gjennom lokalpolitikken. Slikt lokalt selvstyre oppnås bedre gjennom rammefinansiering enn gjennom øremerkede tilskudd. En helt klar forutsetning for at kommunene skal opprettholde et forsvarlig tjenestetilbud, og klare å løse lovpålagte oppgaver, er at den statlige finansiering er reell i forhold til de faktiske kostnader. Vi opplever at stadig flere oppgaver blir lagt til kommunene, uten at det følger tilstrekkelig statlig finansiering med. Dette kan medføre at

brukerne kan oppleve at tjenestetilbudet likevel ikke øker i omfang og / eller kvalitet, til tross for statlig fokus og satsning. Rammetilskuddet blir beregnet etter objektive kriterier basert på kommunens størrelse. Små kommuner faller ofte uheldig ut ved en slik beregningsmåte, idet vi ikke drar nytte av ”stordriftsfordeler” som større kommuner har. Ved drift av krisesentertilbud er det flere utgifter som løper uavhengig av om antall brukere varierer. Belegget av brukere på krisesenteret kan variere meget. Noen døgn er det få brukere, andre døgn kan det være stort overbelegg. Utgifter til leie / drift av lokaler er likevel konstant. Under vurderinger av finansiering diskuteres ikke hvordan finansieringen via rammetilskuddet skal beregnes. I tidligere avsnitt om beregning av behovet for antall sengeplasser er lagt til grunn en minstenorm på 1.5 familieplasser per 10.000 kvinner i dekningsområdet. I dekningsområdet for krisesenteret i Hallingdal er det ca 7.600 kvinner over 20 år. Krisesenteret i Hallingdal har i dag 6 plasser. Det er ofte et overbelegg på senteret, slik at alternative sengeplasser må tas i bruk. Dersom den foreslåtte normen legges til grunn for finansieringen vil dette medføre en sterk reduksjon i den statlige støtte til drift av krisesenter. Dette vil medføre at brukerne vil få en dårligere tilbud enn det de har i dag. Slik den økonomiske situasjonen for kommunene er i dag er det meste av kommunens inntekter bundet opp mot drift av lovpålagte tjenester. Det er dermed ikke utan videre mulig å kutte i tjenestetilbudet andre steder for å finansiere nye tiltak.

Departementet vurderer å hjemle muligheten for å gi en forskift med krav om fysisk sikring av krisesentrene. De samla investeringsutgiftene til dette er anslått til NOK 5 mill. Mange krisesentre i Norge holder til i eldre bygg, hvor det vil kreve forholdsvis store arbeider for å tilfredsstille krav om fysisk sikring. I lys av dette fremstår det anslåtte beløp som svært lavt.

Overgangsordninger:

Hovedfokus må være å sikre en finansieringsordning som over tid ikke svekker driften av krisesentrene. Det bør være et minimum av dagens niva kan bli opprettholdt. Dersom den foreslåtte finansiering likevel blir vedtatt, må det innføres overgangsordninger som sikrer kommununen midler til å opprettholde dagens drift i en omstillingsperiode.

Med vennlig hilsen

Hege Mørk
rådmann

Kopi til: Hallingdalskommunene, Kommunestyret